

prima instanță - (judecătoria Centru mun. Chișinău) V. Efros
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilă

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Enif Also”,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moisei Petru împotriva societății cu răspundere limitată „Enif Also” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Enif Also” și s-a menținut hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 30 martie 2011 Moisei Petru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Enif Also” solicitând rezilierea contractului nr.199 din 17 martie 2008 privind participarea la construcția imobilului - apartamentul cu două odăi, cu suprafața totală de 67,45 m.p., situat la etajul 5, blocul nr. A, str. Poștei nr.53/1, mun. Chișinău, încheiat între Moisei Petru și societatea cu răspundere limitată „Enif-Also”, încasarea sumei de 20 572,50 euro achitată în baza contractului nr.199 din 17 martie 2008, convertiți în lei MD conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data achitării, precum și încasarea penalității și a dobânzii în sumă de 21 489,06 lei.

În motivarea pretențiilor formulate Moisei Petru a reiterat că, la 17 martie 2008 a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Enif Also” contractul nr.199 privind participarea la construcția imobilului - apartamentul cu două odăi, cu suprafața totală de 67,45 m.p., situat la etajul 5, blocul nr. A, str. Poștei nr.53/1, mun. Chișinău.

Menționează că potrivit pct.2.5.2 beneficiarul este obligat să transfere la contul executorului, mijloacele financiare în suma indicată la anexa nr.1, ceea ce constituie costul obiectului imobil, apartamentul cu suprafața totală de 67,45 m.p., după cum urmează prima etapă 50% din cost, ceea ce constituie suma de 20572 euro, mărimea căruia se varsă în termen în termen de trei zile bancare din momentul semnării

contractului, etapa a doua 50% din cost, ceea ce constituie 20572,50 euro mărimea căruia se va vărsa nu mai devreme de terminarea lucrărilor pînă la transmiterea obiectului imobil pentru efectuarea lucrărilor individuale și semnarea de către executor și beneficiar a actului de predare-primire.

Potrivit pct.1.2 al contractului, executorul s-a obligat să finiseze lucrările de construcție în trimestru I al anului 2009, însă pînă în prezent n-au fost executate integral obligațiunile contractuale, iar reclamantul și-a executat integral obligațiile, achitând ½ din suma totală, în termenele stabilite în contract, fapt care poate fi confirmat de ordinul de încasare nr.01 din 20 martie 2008 și ordinul de plată nr.1404 din 20 martie 2008, potrivit cărora se confirmă faptul transmiterii în contul societății cu răspundere limitată „Enif Also” a sumelor de 10319 lei și suma de 333506 lei.

Potrivit prevederilor contractuale termenul de finisare a lucrărilor de construcție a complexului locativ a fost trimestrul I a anului 2009, la fel contractul mai prevede că termenul limită de dare în exploatare a complexului locativ nu va depăși 3 luni de la finisarea lucrărilor de construcție.

Relatează reclamantul că, societatea cu răspundere limitată „Enif Also” este în întârziere cu darea în exploatare a complexului locativ deja de un an și câteva luni.

Din cauza neexecutării obligațiunilor prezentul contract nu mai prezintă interes pentru el și consideră că este în drept de a rezolvi contractul, iar prelungirea raporturilor contractuale este imposibilă.

Consideră că din cauza neexecutării obligațiilor contractuale societatea cu răspundere limitată „Enif Also” este obligată să plătească despăgubiri care să compenseze cheltuielile survenite în urma neexecutării contractului încheiat între părți.

Indică că, a achitat societății cu răspundere limitată „Enif Also” suma de 343825 lei, iar pentru suma achitată pârâtul urmează să achite dobînda de întârziere în mărime de 12,5%, ceea ce constituie suma de 21489,06 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Petru, s-a dispus rezilierea contractului nr.199 din 17 martie 2008 privind participarea la construcția imobilului - apartament cu două odăi, cu suprafața totală de 67,45 m.p., situat la etajul 5, blocul nr. A, str. Poștei nr. 53/1, mun. Chișinău, încheiat între Moisei Petru și societatea cu răspundere limitată „Enif Also”.

S-a încasat de la societatea cu răspundere limitată „Enif Also” în beneficiul lui Moisei Petru suma debitoare echivalentă cu 20 572 euro, în lei la momentul executării și sumă de 9874,56 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, avocatul Aliona Proni care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Enif Also”, la 17 aprilie 2015 a declarat apel împotriva hotărîrii judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013, solicitând admiterea acestuia, repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și remiterea cauzei la o nouă examinare în instanța de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015 s-a repus SRL „Enif Also” în termenul de declarare a apelului, s-a ridicat de la examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Petru împotriva societății cu răspundere limitată „Enif Also” privind rezilierea contractului, încasarea sumei debitoare și a dobînzii de întârziere, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru întocmirea hotărîrii integrale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, s-a respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Enif Also” și s-a menținut hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2016.

La 03 februarie 2017, avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Enif Also” a declarat recurs împotriva hotărârii judecătorești Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, solicitând casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și transmiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. (3), lit. d) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanțele investite cu judecarea fondului urma să stabilească cercul de participanți al proces și să dispună atragerea în calitate de copârț și Banca Comercială „Investprivatbank „societate pe acțiuni în proces de lichidare, pentru a garanta corectitudinea și legalitatea atât a procesului judiciar cât și a soluției date la caz.

Susține că la materialele dosarului lipsesc probe, înscrisuri care să permită instanțelor ierarhic inferioare să facă o concluzie fermă privind rezilierea contractului și încasarea sumei.

Litigiul a fost examinat formal, fără a intra în esența raporturilor stabilite între părți și fără a da probelor o apreciere corectă.

Concluzia instanței de apel este în contradicție cu prevederile contractuale stabilite de către părți, dat fiind faptul că Banca Comercială „Investprivatbank” societate pe acțiuni în proces de lichidare alăturat de societatea cu răspundere limitată „Enif Also” s-a obligat să contribuie prin finanțare la construcția complexului locativ.

În opinia recurentului la examinarea pricinii în fond nu au fost stabilite pe deplin circumstanțele importante pentru judecarea corectă a cauzei, nu au fost determinate situațiile faptico-juridice existente, iar concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt incorecte și direct prejudiciabile drepturilor și intereselor recurentului.

Concluziile instanței de apel cu privire la netemeinicia apelului, sunt inadmisibile în condițiile circumstanțelor de fapt și de drept a litigiului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 15 decembrie 2016 (f.d.252 Vol.I), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 03 februarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre

necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi

conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Enif Also” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Leșan Nicolae care acționează în interesele societății cu răspundere limitată „Enif Also”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari